

REVOLVER

2006
CZTK
REVUE

Revolver, wtf? Jistě! Pro příležitostnou přílohu časopisu Rozvědčík (Váš výtlak z davu) jsme zvolili název Revolver jednak proto, že v hovorové češtině byla kdysi „revolverovou“ označována bulvárního charakteru, a dále proto, že podobně, jak to dělá mechanismus revolveru, vystřelíme svých pár ran a doufáme, že naše čtenáře prvním číslem alespoň postřelíme. Popravdě tato naše první příležitostná příloha neobsahuje informace a estetické hodnoty zabijáckého charakteru, nicméně sdělení, které se Revolver jako celek snaží doručit, bude snad porozuměno do té míry, že se leckterému v pozadí lehce vyjasní kontury ducha zbrklé tvořivosti. Tvořivost je dále proces, který spojuje redaktory a příspěvatele Revolveru, potažmo mateřského Rozvědčíka. Bahníme se v amatérských končinách prostého nadšenectví a snažíme se hlavou prorvat zeď, ať už nehybnosti, nebo alespoň pravidel českého pravopisu. Tak ať se práší za kočárem.

Za redakční radu (-RR-)

Bloud, 23.7.2006

Obsah:

Slovo redakční rady	1
Appellplatz	1
Naučte se mantru	1
Drsná škola	1/2
Osvícení a hanbáři od vládařů	2
Muziky na Doupově	2
Jak čivava přišla o kšeft	2/3
Titání poezie speciál	3
Armáda vs. příroda	3/4
Bejvalo	4

APPELLPLATZ

Každý by měl průběžně uklízet ve svém okolí a zavázané pytle shromažďovat na místech k tomu určených (budou prý vyznačena).

Vajgly nepohazujte po okolí – udělejte si vlastní přenosný popelník, který pak taky vysypejte do pytlů s odpadem.

Nebudte ke svému okolí neteční a přispějte k bezproblémovému průběhu celé akce.

Serte na vzduchodě. :)

V rybníku se nekoupejte! Je to přírodní rezervace. Užijte si kalbu!

NAUČTE SE MANTRU

Jediný způsob, jak postupovat, je růst.

Jediný způsob, jak růst, je pronikat za hranice toho, co známe, do nepoznaných oblastí neznáma.

Neznámé je jediným zdrojem nových vědomostí.

Systémy, zajišťující naše přežití, jsou organické.

Abychom mohli obnovovat buněčné stěny, je třeba dělit a násobit.

Staré bariéry padají, starobylé pilíře se hrouť a nové struktury vznikají na jejich místě.

Každá nová generace rodí tu následující.

Staré dává vzniknout novému.

Žijeme v momentu nekonečné proměny, propojícím minulost, přítomnost a budoucnost.

Cílem našeho snažení je objevovat neustále se měnící horizont, průběžně zavádět nové parametry, prozkoumávat a zabezpečovat každý nový stupeň, kterého dosáhneme.

Naším úkolem je zničit tu lhostejnost, která je zodpovědná za zánik životní síly na naší planetě.

Naším cílem je pozitivně motivovat lidi a národy.

Je čas probudit planetu ze spánku!

Tento krok za dokonalostí, využívající nejmodernější digitální technologie, zkombinované s organickými životními systémy, má sílu mohutně otrástit lidskými smysly, a tak poskytnout ten chybějící kousek energie, potřebný pro kvantový skok z pozemského na mimozemské vědomí.

Spiral Tribe

DRSNÁ ŠKOLA Inspektor Mulet

Ve výběhu byly přesně čtyři žirafy. Čtvrtou přes noc někdo snědl.

Byli to bezdomovci, nebo potulní herci?

Vykousaná dutina v zádech vyděšené

pracovnice ZOO také nevěstila nic dobrého.

Inspektor Mulet si naslinil palec a s výrazem nadřezaného devianta odchlípl tkáň. Vyleštil si zahleněným kapesníkem lupu.

“Byli to komunisté,” odplivl si s rozhodným gestem psa na stopě.

Jeden byl hned po ruce. Starý pán, který i se svou chromou manželkou již dvacet let chodil krmit pelikány, marně protestoval, že si díky senilitě nepamatuje ani minulé úterý. Muletovi pomocníci ho rozsekali tonfou na kaši před očima pelikánů, které stařec tolik miloval.

Vozíček jeho manželky o pár dní později vytáhli z leknínového jezírka. Tělo nenašli. A pelikáni se tvářili jakoby nic.

Muleta zajímal především motiv. Chvilí soustředěně prohrabával listí mezi ostatky v žirafím výběhu a velmi nerad konstatoval smrt. Spočítal vzdálenost mezi plotem a prvním pelikánem, který by zajisté výborně imitoval racka chechtavého, kdyby ho nevázal stranický slib mlčení. Potenciální vodítko?

Mulet se zasmál a zatvářil se přesně jako Zlata Adamovská, když na něco přijde. Pak se ležérním krokem vydal ke slonům a za ním jeho tiší pomocníci s tonfami. Byli to obyčejní městští policisté, ten nejuživější druh.

Spolehlivý za všech okolností.

Mulet nenápadně ukázal na mladého slona, který oháňkou rozprašoval trus ze svých zadních nohou.

“To je jejich vůdce!” špil s přesvědčeným výrazem. “To on zabýje!” Představil si slona, pojdajícího nebohého žirafu. Zapadalo to do sebe.

Kromě toho, mladý slon měl problémy v rodině. A měl kly, což byl jasný důkaz.

Ale tím to celé neskončilo. Druhý den po opravě hladil Mulet zálibně svá nová slonovinová opěradla, když tu zazvonil telefon.

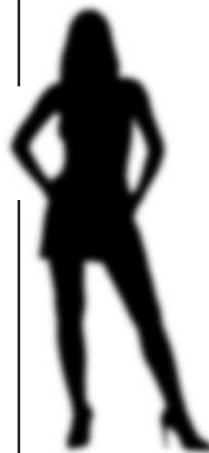
“Můj pes mě drží v šachu, pomozte!” Potom následoval podrobnější popis místa činu.

Inspektor Mulet vycítil příležitost k násilí. “Hned jsem tam! Vydržte a nepokládejte krále!” stroze zahlásil.

Otřel si pot z čela, promnul si bicepsy a šjíj. Tohle bude jako za starých časů. Čistá rezníčina.

V chvatu si nestačil vzít všechny nože, ba ani šachovou příručku.

Desítka policejních aut dorazila k ohroženému

domu ve Fašistické ulici. Dávka ze samopalů skropila průčelí domu. “Táhni na E6!” křičel Mulet do megafonu.

Houkačky hasičských vozů prořízly vířavou olověného pekla. “Spustte hymnu,” poručil.

Dům se sesypal. Nikdo se nezachránil. Srabi. Mulet procedil pár líbezných nadávek mezi zuby a zaštekádal další povely do megafonu.

Už si myslel, že stráví zbytek dne sólovou hrou dámy, ale opět ho vyrušili.

Tentokrát to byl sám policejní prezident.

“Mám bulku na zadku, nemohl by ses mi na ni podívat?”

Mulet vytřeštil oči a velmi vlhce polkl. Myšlenka na akci ho vzrušovala.

“Už jsem na cestě,” tupě zalhal a šel si připravit nože. “Toho neřáda vykuchám!” zakřičel na svůj svalnatý obraz do zrcadla a zabašil si pěstmi na hrud tak silně, že si málem natrhl aortu.

Ve voze slastně nasál vůni všudypřítomného benzínu. Zase v akci. Jak dlouho již tento pocit nezažil ... odhadem asi půl hodiny.

“Šlápni na to, hochu. Tady de vo krk.”

O několik vteřin později policejní vůz (který na přechodech nebrzdí) rozjel hlavu vetché stařence. Lup (2x). Rytmické, pomyslel si Mulet a začal si podupávat nohou.

Když srazil děcko, znělo to jako výtečně nazvučený kopák. Mulet také poručil ihned zastavit auto a kopal. Už to tak neznělo.

Zarmouceně jeli dál.

Jeli a jeli, cesta byla příjemná, zarmoucenost už odešla a byli zase veselí. Zpívali si písničky, říkali rýmováčky, smáli se a smáli, až přijeli k domku policejního presidenta. Ten již z dálky ukazoval svoji bulku.

Muletovi zbělely klouby prstů tisknoucí volant, jako papířák dusící vnitřnosti prasat. Začal vidět rudě. Na sítnici se mu míhaly obrazy války, dupot nohou a hořící obzor. Potom naboural do lampy a vylétl čelním sklem přímo na bulku.

Tím byl případ vyřešen. Policejní prezident povýšil

Muleta na doživotního presidenta spolku pro odstraňování bulek ze zadku (s.r.o.) a až do blízké smrti zůstali přáteli.

Všechny postavy jsou skutečné a podobnost s osobami žijícími i mrtvými je evidentní.

Kerbot & Ruuk

OSVÍCENÍ A HANBÁŘI OD VLADAŘŮ

Následující polemikou reagoval jeden státní byrokrat na odpůrce konání párty ze sdružení obcí Vladař, kteří se začali zaklínat i dobrem přírody – konkrétně se strachovali o jedinečného a ohroženého chřástala polního. Ovšem dobro chřástala je „Vladařům“ ukradené v případě soustavné činnosti armády, a to i takových brutálních akcí, jako jsou totální vojenská cvičení, kdy vzduchem lítá všechno, co mají vojáci po ruce. Srandovní také je, že podle jiného vyjádření Českého svazu ochránců přírody, než ke kterému se vztahuje byrokratova reakce, je lokalita pro letošní párty vybraná velmi dobře, protože se jedná o louku s nejménším výskytem ohrožených druhů ve vojenském újezdu Hradiště a celoročně slouží jako tábořiště stovek vojáků a parkoviště pro jejich pásovou i kolovou vozovou techniku. Ke všemu se chřástalů na louce pravděpodobně nedočkáte a - jen tak mimochodem - mláďata mají už vyvedená. Nicméně mějme na paměti, že Doupovské hory byly vyhlášeny ptačí oblastí v evropské soustavě Natura 2000, a nechovme se jako prasata, utřená od řetězu. Hanebný pokus Vladařů byl odhalen a zneuctěn. Takže bravo těm, kteří plac vybírali, a bravo, pane úředníku Jechu, za obhajobu i z jiného úhlu pohledu! Víc takových ve státě! Vlastně míň úředníků, ale stejně vtípných a osvícených jako jste vy! ...no, ale neposerem se z toho, že jo...

Bloud

Následuje polemický článek K. Jechu:

Muziky na Doupově

Nemohu souhlasit s odporem ČSOP a sdružení obcí Vladař proti místu konání letošního CzechTeku. Petr Stýblo z ČSOP se vyjádřil, že: „Vojenské cvičení by vydávalo zvuky sporadické, nikoliv hluk dnem a nocí.“ (LN 14. 7. 2006), a dále: „I kdyby tam vybuchovaly bomby, tak to bouchne, a pak je klid, ale tři dny nepřetržitého hluku nemohou mláďata přežít.“ (LN 13. 7. 2006).

Nebude to letos poprvé, kdy bude na Doupově muzika. Jen okolnosti budou jiné. Hlasitá muzika zněla nad Doupovskými hvozdy již před 20 lety. V roce 1986 jsem tam strávil řadu týdnů. Tehdejší hity Michala Davida – Když se podaří, co se dařit má..., Ivetě Bartošové – Knoflíky lásky, Lucie Bílé – Neposlušné tenisky... a dalších populárních normalizačních hvězdiček se linuly z ampliónů velitelských vozů PV3S na kilometry daleko od polního tábora na Sedci. Na tehdejší dobu bylo ozvučení velitelských vozů na slušné úrovni, muselo být slyšet na ploše v řádu desítek hektarů, „Bez spojení není velení“, a s výkonem dnešních sound systémů se dá srovnávat. Fungoval i vojenský rozhlas, rozvedený po mnoha místech celého vojenského prostoru. Tenkrát se tomu říkalo kulturní vyzítí. Chřástal to přežil.

ČSOP píše o „sporadickém tábořišti vojáků“ u Sedlce. Přátelé z ČSOP se asi domnívají, že večer na tábořem teskně zazní polnice, ohlásí večerku a až do ryčného budíčku je slyšet jen spokojené odfrkávání mužstva. Jenže střelby se konaly i noční, s použitím infraprístrojů a už tehdy s laserovými měřovači. V parku vojenské techniky v noci hučely agregáty na svařování, tankovala se nafta, řezalo se, nýtovalo, čepovaly se pásy, brousilo, kovalo, seřizovaly motory, probíhala očista techniky, kompresory profukovaly filtry, doplňovala se munice.... Cvičení probíhalo i deset dnů nepřetržitě. V noci probíhaly přesuny, poplachy, podplukovník Blecha v trofejním polopásáku objížděl pozice... Vyspat se pár hodin šlo jen s tankistickou helmou na uších. Chřástal to přežil.

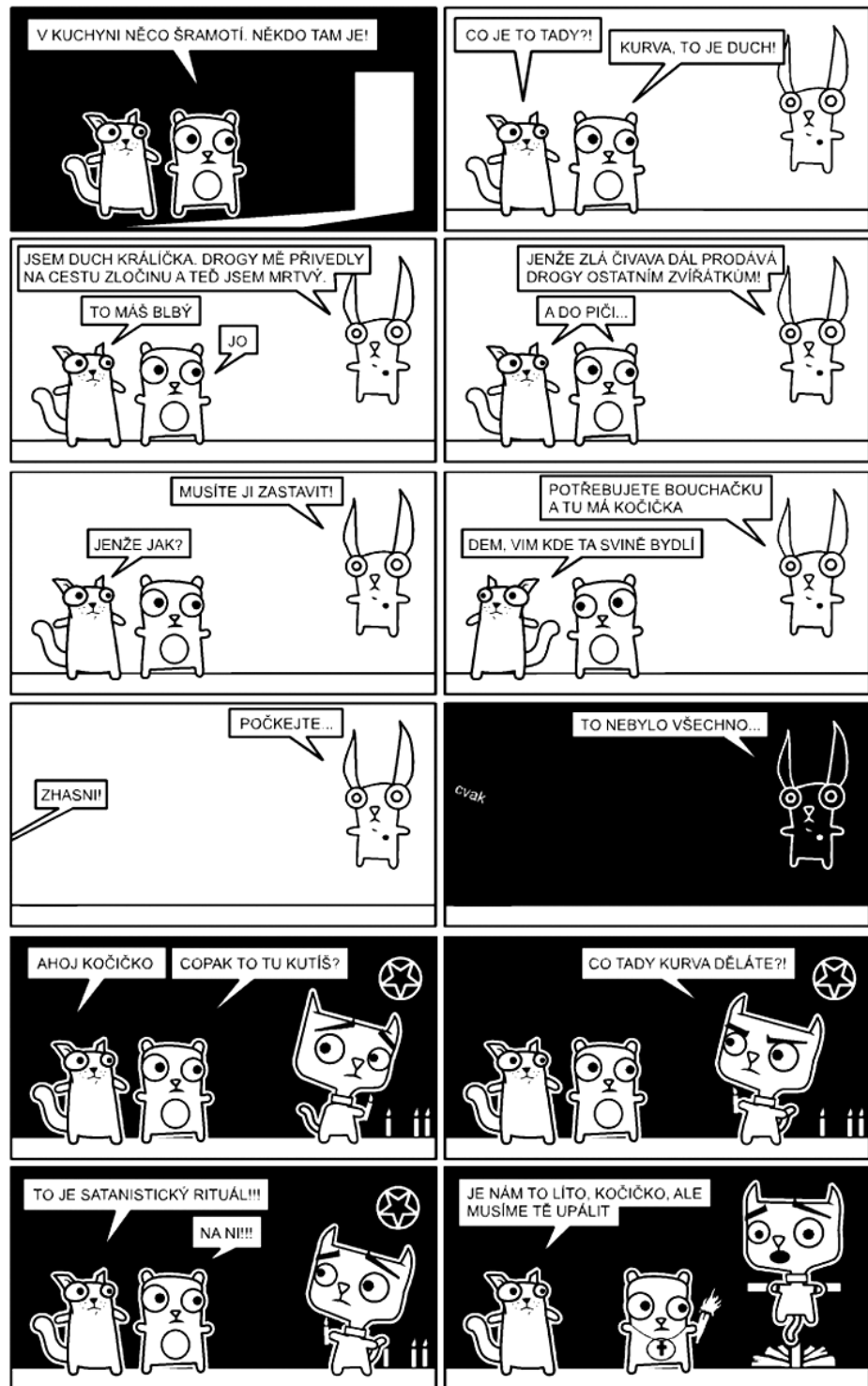
Na ostrých tankových střelbách byla paradoxně velká spotřeba munice do malorážek. Malorážkové

hlavně se měly používat na zastřelování tankových kanónů. Ale hodily se také pro lov zvěřiny, lampasáci vyžadovali zpestření jídelníčku. Chřástala tenkrát nikdo neznal. Jen některým důstojníkům ti bažanti připadali nějak malí, smrděly se jim zdálo nějak nedopecené....

Doupovské hory skýtají dostatek klidných útočišť. S celou četou a polní kuchyní (11 nákladáků a tři obrněné transportéry) jsem se v roce 1986 schoval na tři dny u Sedlečka tak důkladně, že nás nikdo z velení pluku nenašel. Za příkladně maskování jsem byl pochválen před nastoupenou jednotkou a za nedodání stravy velitelství zá-

Jak čivava přišla o kšeft

(více na <http://ftk.freetekno.cz>)

roven degradován. Myslím tedy, že i chřástal si dokáže najít vhodný úkryt před technem.

Dubnové týdny, tedy období hnízdění ptactva, bývaly na Doupově ve znamení pracovního nasazení pracovních čet nasluhovačů. Z celé karlovarské divize byli na Doupov převeleni potrestaní vojáci a před odchodem do civilu prováděli opravy výcvikového

prostoru, ale hlavně přípravu dřeva na topení v polních kuchyních a srubech. Stromy se kácely tzv. bleskovou metodou. Ve výši pupku (kdo ze starých mazáků by se ohýbal, když už to má za pár?) se kmen stromu omotal bleskovicí (slangové označení

pyrotechnické zápalné šňůry s velkou razancí) a odstřelil. Na kmen o průměru 10 cm stačily 3-4 závitů, na sloupovinu cca 10 závitů, na stromy v mýtním věku se ještě přidávaly výbušky. Vskutku citlivá metoda...V říjnu pak nastupovala druhá várka nasluhovačů.

Starostové ze sdružení Vladař se obávají dopravního kolapsu na úzkých silničkách. Já živě vidím přesun motostřeleckého pluku po vlastní ose z Chebu na střelnici Mětikalov a na tábor u Sedlce. Kolona těžké techniky (OT, tanky, děla, auta, cisterny ...) byla přes 20 km dlouhá. Na cvičení spřátelených armád Štít se na Doupov sjelo pluků tuším šest. Ani největší soudsystém nezabere na silnici tolik místa jako tank T 55 na podvalníku. Navíc jsou na silnicích výhybny a vedle zpevněná parkoviště.

Letos si rád sednu na kolo a pojedu si na Doupov poslechnout muziku. A rozhodně při tom nebudu mít vůči přírodě takové výčitky jako před 20

lety. A obavy ČSOP a sdružení obcí Vladař nesdílím. Chřástal mi dá za pravdu.

Karel Jech, 16.7.2006 (autor je četař absolvent v záloze, vedoucí odd. vzdělávání a osvěty MŽP, text však nevjadřuje stanovisko ministerstva, v roce 1986 velitel čtyř týlového zabezpečení tankového praporu motostřeleckého pluku Cheb, v roce 2006 kandidát Strany Zelených do zastupitelstva hl. m. Prahy)

TITÁNI POEZIE SPECIÁL

Na rohu

Sem viděl jednou somrtpa jak sral na rohu Hebákovy a Rušný.

Jo, řek sem si: "Kurva, tohle nejní špatný! To je vodvar! Fakt dobrej zážitek...."

Nesmí se to ale přehánět, páč sem to potom taky prubnul.

No, to sem si málem natlačil hafo hoven do gatí, teda jako obrazně, že jo, páč sem fakt kakal v podřepu a

kolem mě byl voblak páry, jak moje horký lejna pleskala vo asfalt.

Bylo to v zimě.

Sem se nevykryl. Za mými zády z tramveje se vyrojil houf.

A pak to začalo. Nejhorší byla ta v kožichu,

prej: "No to by si slušný čověk ani nepomyslel!" Zoufale sem se maskoval, nebylo zdrhnout kady,

oud se mi bimbalo mezi nohama

a poslední kabel ještě nevpustil muj řitní věnec. A tak sem si na tu pani trouf:

"Hele vole, dámo, nezacláněj tady a mazej se poblínkat někam do kavárny.

Bacha na nutrii! Nebo to je bohr?"

Udělala PCHE a dál předváděla jak se jí zvedá žaludek.

Sem si zapnul pásek a hrdě povstal nad tu chátru. Jo, že maj flojdí modrej majáček už dost dlouho vim.

Holt, nejsem štěstěnce, jako ten bezdomovej typ. Sem jim to pěkně vysvětlil. Málem mě šoupli na pozorování do Bohnic.

Dvě kila pro voba dva to ale spravila.

Ještě, že je ta korupce. Bez ní by slušnej člověk nemoh ani na ulici s chutí srat..

tak jest.... a nebo všechno naopak ?

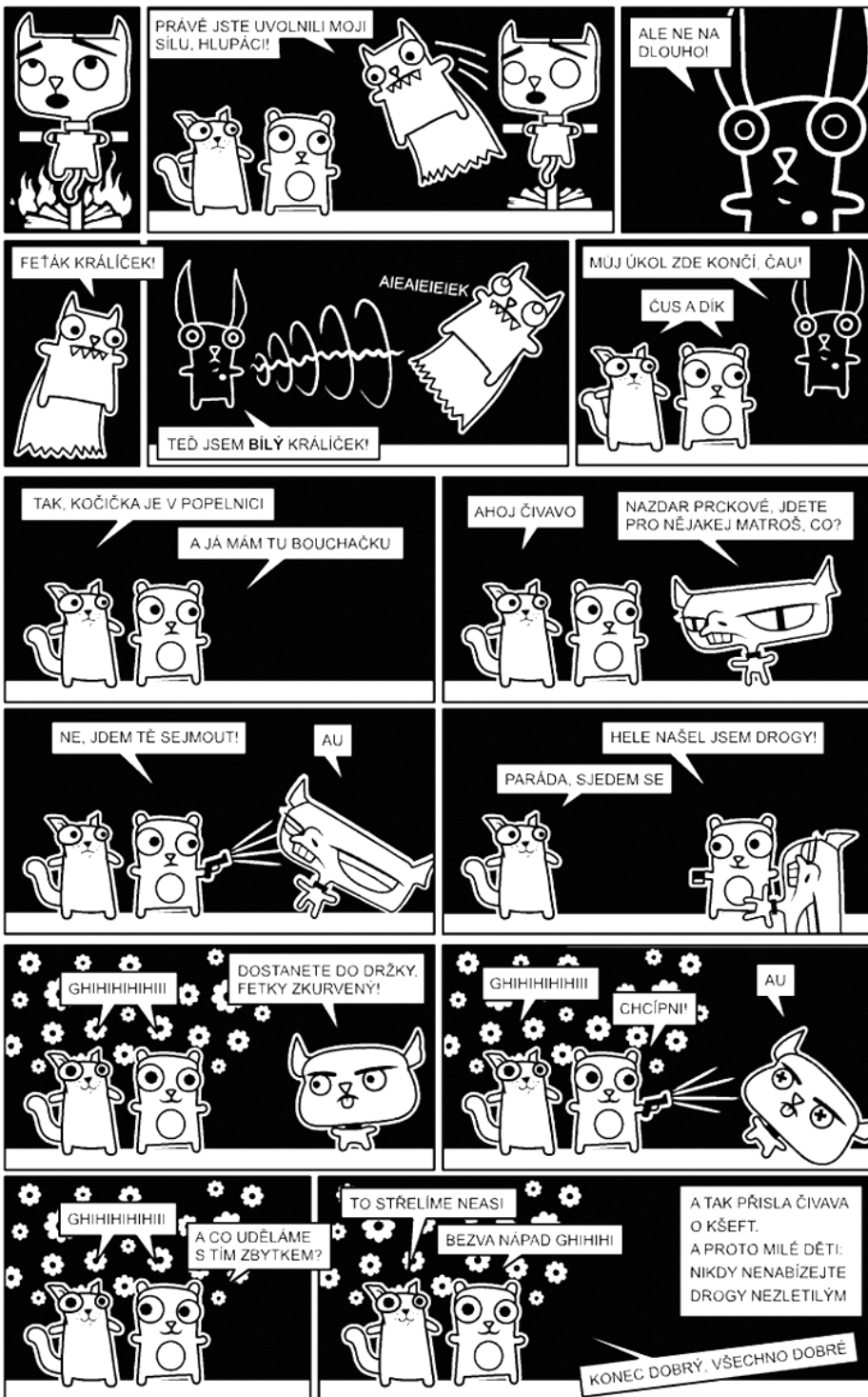
Bloud

ARMÁDA VS. PŘÍRODA

Kauza Doupovské hory

„Vojenský újezd Hradiště, vstup zakázán!“ Za touto cedulí je prostor mnoha paradoxů – Doupovské hory. Na jednu stranu je opravdu velký kus zachovalé přírody, na druhou stranu se v tomto teritoriu odehrávají mohutná vojenská cvičení nejmodernější vrazedné techniky zhusta doprovázená ostrou střelbou. A ještě jeden aspekt nesmíme zapomenout – Doupovské hory byly oblastí původně obydlenou sudetskými Němci, odsunutými po roce 1945.

Kdybyste ucítili pod svýma nohama mohutné prnutí energie, tak vězte, že to nejsou halucinace, ale že se nacházíte na místě ohromné sopky, kterou byla celá oblast v období třetího. Doufejme, že po celou dobu Cztechteku bude na místě tryskat jenom magická energie svornosti a nepřidá se k ní i láva. Ovšem myslíme si, že ani dunění sound systémů neurazí pomyslný špunt a sopka se opět neprobudí. Vojenský výcvikový pro-

stor vznikl v roce 1953. Průměrná roční teplota v Doupovských horách je o několik stupňů nižší než průměr v ČR. Od konce 19. století se zde čerpají minerálky, nejznámější pramen vyvěrá u bývalých lázní Kyselka. Kopec Hradiště má vrchol v 934 metrech nad mořem. Vojenský újezd Hradiště je největší ve střední Evropě, zabírá 33 000 hektarů. Roste zde velmi vzácný koniklec otevřený, ohrožený hvozdík pyšný, koniklec luční, upolín evropský, kosatec sibiřský, lilie zlatohlavá, orchidej vstavač mužský.

Vojenský prostor je určený k provádění taktických cvičení mechanizovaných jednotek, rot a čet s bojovou střelbou, k ostrým střelbám tanků a obrněných transportérů, ručních zbraní, dělostřelectva a protiletadlových prostředků všech druhů vojsk Armády České republiky. Na území Doupovských hor se vyskytuje 50 druhů savců a přes 260 druhů ptáků. Jižní a západní část území je v poslední době přístupná i civilistům. Doupov byl za první republiky nazýván máselnicí Čech. Pro účely armády bylo zničeno jedno okresní město, 67 obcí a osad, 48 horských samot a síť silnic a cest. Území je vklíněno mezi Sokolovskou a Mosteckou pánev. Nejčastější jsou zde bučiny ještě původního pralesního charakteru, křovinné lesostepi, asi nejrozsáhlejší v republice. Příroda dostala šanci se vyvíjet bez vlivů člověka zemědělstvím, s rýhami od tanků a krátery od výbuchů si matka příroda lehce poradí. Kromě 2600 domů bylo zničeno 12 kostelů, 2 hotely, 87 hospod, 36 mlýnů, 16 pil, 2 zámky, klášter, lázně a 1 pivovar. V tichu bez kalby narazíte na muflony, divočáky, srnky, zmijí obecnou, vzácnou užovku stromovou, raritního skokana ostronosého a silně ohroženého čápa černého, sokola stěhovavého, chrástala, tetřívky a další zvířectvo. V plánu je vybudovat v civilistům přístupných oblastech cyklotrasu. Tak to by bylo!

-RR- (s využitím dostupných materiálů)

BEJVALO Historie CZTK

1994 – Hostomice – 200 účastníků – 5 dní
Pozemek řádně pronajatý, zájem médií omezen na článek v lokálním tisku, bez policejní účasti.

1995 – Hostomice – 400 účastníků – 5 dní
Pozemek řádně pronajatý, zájem médií minimální, bez policejní účasti.

1996 – Hostomice – 6.000 účastníků – 6 dní
Pozemek řádně pronajatý, zájem médií minimální, bez policejní účasti.

1997 – Stará Huť – 6.000 účastníků – 7 dní
Pozemek řádně pronajatý, malý zájem médií, téměř bez policejní účasti.

1998 – Stará Huť – 6.000 účastníků – 7 dní
Pozemek řádně pronajatý, stoupající zájem médií, zpravodajství převážně pozitivního charakteru, policejní účast pasivní, omezená na monitorování situace a dohled nad veřejným pořádkem v Huti a v blízké Dobříši.

1999 – Letiště Hradčany – 12.000 účastníků – 8 dní
Pozemek, patřící

tou dobou vojenským lesům, s.r.o. Privum, obci Ralsko a leasingové společnosti, byl dočasně „obsazen“ za tichého souhlasu zástupců českolipského kraje a krajského velitelství PČR, na základě ústní „gentlemanské“ dohody. Během celého konání akce probíhala bezproblémová komunikace mezi organizátory a policií, avšak v médiích o tom nebylo záměrně nic zveřejněno. Mediální ohlas spíše neutrální až pozitivní.

2000 – Lipnice – 6.000 účastníků – 4 dny
Pozemek soukromé zemědělské společnosti, obsazen bez souhlasu majitele. Ačkoliv se jednalo o soukromé vlastnictví, policie nezasáhla. Zpravodajství o akci pochopitelně hlavně negativní.

2001 – Ralsko – 6.000 účastníků – 3 dny
Obecní pozemek v lesích, tudíž veřejné prostranství, policie se snažila akci zabránit již při nájedzu prvních účastníků, později v průběhu akce policie umístila na příjezdové cesty dopravní značky „zákaz vjezdu“, na základě čehož zbojnický kasírovala od každého odjíždějícího vozidla pokutu v min. výši 500,- Kč, rovněž „zatarasila“ další příjezdové cesty pokácením zdravých stromů. Policie akci na žádost starosty (bez jakéhokoliv právního opodstatnění) ukončila v neděli odpoledne a v pondělí ráno vyháňala, byť nenásilně, poslední účastníky, kteří se venovali úklidu louky. Média reagovala celou pestrou a širokou škálou názorů.

2002 – Andělka – 10.000 účastníků – 7 dní
Pozemek řádně pronajat, starostka obce s konáním akce souhlasila, starala se o obyvatele např. zakoupením špuntů do uší, obecní hasičskou zbrojnicí obec dočasně proměnila na obchod se smíšeným zbožím, čímž obec dokonce na akci „vydělala“. Policie byla sice v pohotovosti na místě, neměla však jediný důvod zasahovat. Na základě domluvy se starostkou byla po dobu jednoho odpoledne dokonce celoplošně snížena akustická hladina zvuku technivalu, aby na návsi u kostela mohlo nerušeně proběhnout křesťanské setkání. Starostka obce od té doby opakovaně veřejně propagovala své pozitivní zkušenosti s „mladými tanečnickými lidmi“. Média na akci reagovala (s výjimkou TV Nova) převážně pozitivně.

2003 – Letkov u Kopidlna – 35.000 účastníků – 11 dní
Pozemek byl řádně pronajat, přesto však byla paní starostka obce Kopidlna již od začátku proti konání akce. Policie akci monitorovala, řídila dopravu na veřejných komunikacích, a z důvodu přílivu nečekaného množství účastníků dokonce „zabírala“ okolní obecní pozemky které pak byly využity jako parkoviště. Dle našeho názoru přijelo tolik lidí právě díky přehnané a nafouklé medializaci.

2004 – Boněnov – 15.000 účastníků – 5 dní
Pozemek obsazen, nejasné majetkoprávní poměry, policie jednala na základě trestního oznámení od nájemce pozemku. Při následném vyšetřování údajného vzniku škody na pozemku bylo však zjištěno, že správce konkursní podstaty pozemek do konkursní podstaty nezahrnul na základě platných zákonů, zejména zákona o konkursu a vyrovnání, a tudíž že ani smlouva uzavřená mezi správcem konkursní podstaty a nájemcem zřejmě nemá právní moc. Soudní řízení však není dosud ukončeno. Policie neúspěšně zasáhla proti akci až v pondělí v podvečer a i přes snahu ze strany účastníků dohodnout se na ukon-

čení akce policie obdržela posily a akci v úterý v poledne ukončila. Zásah proběhl dle našeho názoru nepříjemně, brutálně a hlavně zbytečně, protože tou dobou již zbývalo na pozemku asi jen 3000 lidí, kteří se snažili louku uvést do původního stavu, v čemž jim policie zabránila. Následující víkend se na louku vrátila zhruba stovka dobrovolníků, kteří louku nakonec i přes značné problémy s policií uklidili. Ve spjitosti s akcí policie následně zatkla jednoho z účastníků, obvinila ho z poškozování cizí věci a ze způsobení škody velkého rozsahu. Rozhodnutím okresního soudu v Tachově na něj byla neoprávněně uvalena vazba a 15 dní pobyl ve věznici na Borech. Rozhodnutím krajského soudu v Plzni byl z vazby propuštěn. Rok poté bylo zahájeno soudní řízení, které trvá dosud.

2005 – Mlýnec – 5.000 účastníků – 1.100 policistů – 1 den

Majitel louky vydal písemný souhlas s konáním akce na jeho pozemku. PČR však na tuto variantu nebyla připravena, a již před začátkem akce se snažila patrně dle již předem připraveného scénáře akci plně zabránit, a to za použití protiprávních metod, jakými byly například cílená dezinformace veřejnosti, blokáce veřejně přístupných příjezdových cest, mnohahodinová blokáda frekventované dálnice, šíření falešných zpráv typu „majitel smlouvu odvolal“ apod. Akci poté nevybíravým a bezprecedentním způsobem v sobotu rozpustila vytlačováním účastníků z pronajátého pozemku za použití vodních děl, slzného plynu a nepříjemných donucovacích prostředků, často ústředních v přehnanou policejní brutalitu proti neozbrojeným pokojným lidem. Jen nepatrná část takovychto zákroků byla zveřejněna a i přes značné množství předložených důkazů v podobě videozáznamů nebyl ani jeden z policistů potrestán. Akce PČR stála daňově poplatníky cca 33.000.000 Kč.

Docent & Zak

...a bude:

Slovtek 4.8. • Ukrajatekk 11.8. • Bulgariatekk 25.8.

Koupí samolepky
přispíváte na odvoz odpadu.

Buying stickers contributes
the costs of rubbish removal.

Revolver vydal literární časopis Rozvědčík
ROZVEDCIK.NET, e-mail: redakce@rozvedcik.net
szaba: Ben, Fung • korektura: Sněžka • tisk: Meloun